

31. GRIMSBY LADS

Chorus:

Here's to the Grimsby lads out at the trawling
Here's to the lads on the billowing deep.
Shooting their nets and a heaving and hauling
All the night long, and the landsmen asleep.

They sail in the cold and the grey of the morning,
Leaving their wives and their fam'lies behind;
Following the fishing, fulfilling their calling,
Their charts are all ready the shoals for to find. Ref.

Away to the north where they know will be waiting
Frost and black ice and the lash of the gale,
Trawling and hoping and anticipating
A ship bumper-full and safe homeward to sail. Ref.

From Scotland's grey shore to the cold coast of
Iceland
Through White Sea and Faeroe they're working
their way,
Through Dogger and Forties to stormy Bear Island:
Eighteen long hours is the fisherman's day. Ref.

The nets are inboard and the catch lies a-gleaming;
There's gutting and washing and packing below.
Ten days of fishing and home they'll be steaming:
A thousand miles gone and a thousand to go. Ref.

On Humber's brown water the new sun is gleaming;
To fisherman's prayer the breeze sings Amen.
The smoky grey town in the stillness is dreaming;
Her sons from the waters return once again. Ref.

31 DE MANNEN VAN GRIMSBY

Refrein:

Ode aan de trawlervissers van Grimsby,
Ode aan de mannen van de golvende zee.
Die 's nachts hun netten uitzetten en inhalen,
Terwijl men op de wal nog diep in rust is.

Zij varen uit in een koude, grijze ochtend,
laten vrouw en gezin achter.
Volgen en vangen de vis, want dat is hun roeping,
de tocht naar de visgronden is reeds uitgestippeld.

Op weg naar het noorden weten ze wat er hen
wacht: vorst, zwart ijs en een gierende storm.
Al vissend hopen op een goede vangst, kijken ze
vooruit naar veilige thuiskomst.

Van de grauwe kustlijn van Schotland naar de ijzige
kust van IJsland, door de Witte Zee en langs
Faeröer knokken ze zich een weg.
Door Dogger en Forties naar het stormachtige Bear
Island.
De werkdag van een visser is achttien uur lang.

De netten zijn binnen en de vangst ligt te glimmen.
Sorteren, schoon maken en benedendeks
inpakken. Na tien dagen vissen varen ze naar huis.
1000 mijl was het heen en dus ook weer terug.

Op het bruine water van de Humber glinstert de
opkomende zon. Het gebed van de visser
beantwoordt de wind met "Amen".
In stilte droomt een rokerige grauwe stad over de
mannen van het water die weerkeren

Dit is geen originele shanty in de strikte zin.

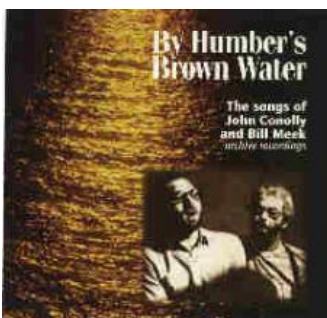
Wel een puur visserslied, geschreven door Bill Meek and John Conolly.

Het staat vermeld in: *Oxford Book of Sea Songs*, onder redactie van Roy Palmer. Hij schrijft hier over dit lied:

"De grote visserij is sinds 1966, toen zij dit lied schreven, sterk afgenomen. Maar de kunde en de gehardheid van de visserlui blijven onveranderd groot.

Beide schrijvers groeiden op onder de rook van Grimsby Docks. Conolly, geboren in 1941, had een grootvader die een plaatselijke scheepsbouwer was. Meek is geboren in 1937. Zijn vader werkte in de haven als 'lumper' (vishandelaar).

Hun motivatie tot het schrijven over de trawlervisserij verklaren ze als: 'De mannen met het gevaarlijkste beroep ter wereld, verdienen het geëerd te worden met een lied.' "

Meek en Connolly schrijven zelf over dit lied: " Dit is een van de eerste liederen die we samen schreven... en het is in 1998 populairder dan het dertig jaar geleden was. We ontvingen er onlangs opnames van uit Holland, Duitsland, Denemarken en Polen. Het is een eenvoudige hulde aan de mannen met de zwaarste baan ter wereld ... de diepzeevissers, wier overwinningen en rampen een onlosmakelijk deel van onze jeugd waren. En wier leven wij hebben willen beschrijven in veel van onze liederen."

Het lied beschrijft het harde leven van de vissers uit Grimsby (oostkust van Engeland), die met hun trawlers de noordelijke wateren rondom IJsland bevissen. Het refrein bezingt hun werkzaamheden bij het uitzetten en inhalen van de netten en verwijst tegelijkertijd naar de diepe rust waarin de rest van de bevolking (landsmen) nog verkeert.